

DOI 10.36074/26.06.2020.v2.22

ПОЛІПШЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ (2000-НІ РР.).

Євтух Микола Борисович

дійсний член (академік) НАПН України, доктор педагогічних наук, професор
Інститут педагогіки НАПН України

УКРАЇНА

Нині окреслено індивідуальні позитивні якості майбутнього фахівця інклюзивної освіти, які забезпечують належне виконання робочих завдань та сприяють самореалізації особи-фахівця. Проблема полягає в тому, що фахівець з інклюзивної освіти повинен бути наділений особливими якостями-цінностями, бо він / вона має працювати з людьми з обмеженими можливостями [1]. Ця ситуація збільшує витрати на працевлаштування після закінчення університетського навчання, оскільки це потребує отримання додаткової освіти. Також, описано діагностику індивідуальних якостей (мотивація досягнень, орієнтованість на цінності, емпатія та добрий характер, доброзичливість), що проводилася в експериментальній та контрольній групах, із використанням спеціальних методик.

Отримані результати дали змогу розробити ідеальний профіль майбутнього фахівця з інклюзивної освіти в загальноосвітньому закладі загальної середньої освіти; вони будуть корисні для розробки навчальної програми та моделі компетентності зі спеціальності вчителя початкових класів за спеціальністю «Фахівець з інклюзивної освіти» [2].

Нами проаналізовано шляхи вдосконалення методології розвитку здоров'язбережувальної компетентності вчителя фізичної культури в умовах післядипломної освіти на основі методологічно-ціннісної рефлексії і здоров'я орієнтованої репрезентації феномену гетерохронії та темпорально-онтологічного і онтогенетичного осмислення освітньої проблематики профілактики раптової серцевої смерті. Розкрито методологічний і методичний потенціал феномену гетерохронії (нерівномірного розвитку, росту дитини) для педагогіки здоров'я і для удосконалення здоров'язбережувальної компетентності вчителя фізичної культури.

У процесі дослідження встановлено практичну значимість осмислення вчителем фізичної культури гетерохронії як шляху концептуалізації та способу формування його здоров'язбережувального мислення, а також необхідних для збереження життя дитини алгоритмів, когнітивних схем та ціннісних орієнтацій і установок. На основі трансферу антропо-біологічних і медико-гігієнічних знань *доведено*, що врахування вчителем фізичної культури феномену гетерохронії є системоорганізуючим і центральним при організації рухової активності дитини та представляється шляхом гуманізації освітнього процесу, що є відповідним методологічним установкам дитиноцентризму Концепції «Нової української школи».

Список використаних джерел:

- [1] Державна Національна програма «Освіта» («Україна XXI століття»). (1997). (61). К.: Райдуга.
[2] Державна програма «Вчитель» (2002). Освіта України. (27).